

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu **M**, bývajúceho **V**, zastúpeného JUDr. **V**, advokátom so sídlom **V**, proti žalovanej **K**, IČO **X**, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného **S**, o **odškodnenie pracovného úrazu**, vedenej na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 7 C 111/2001, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. júna 2007 sp. zn. 15 Co 97/2007

t a k t o :

O d m i e t a dovolanie žalobcu.

Žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Proti označenému rozsudku, ktorým odvolací súd potvrdil žalobu zamietajúci rozsudok Okresného súdu pre porušenie bezpečnostných predpisov žalobcom ako zamestnancom firmy žalovaného pri jazde osobným motorovým vozidlom, keď zapríčinil dopravnú nehodu, podal včas prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu dovolanie žalobca. Prípustnosť dovolania odvodzoval z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. a dôvodnosť v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/ O.s.p. s tým, že skutkový stav obidvoma súdmi bol nesprávne zistený. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok krajského súdu v spojení s rozsudkom prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaná ani vedľajší účastník sa k dovolaniu žalobcu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania riadne zastúpený advokátom (§ 240 ods. 1 O.s.p.),

najskôr skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 a § 241 ods. 1 O.s.p.) či smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd buď v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.) alebo proti rozhodnutiu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.).

Žalobcom napadnutý rozsudok nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci ale jediný potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné, alebo v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Dovolanie žalobcu preto v tomto prípade podľa ustanovenia § 238 ods. 1 až 3 prípustné nie je.

S prihliadnutím na ustanovenia § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným

sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Dovolací súd podmienku prípustnosti dovolania podľa citovaného zákonného ustanovenia však nezistil.

Na námietku dovolateľa, odňatie možnosti konať pred súdom § 237 písm. f/ O.s.p. s poukazom na § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/ O.s.p. spochybňujúcu správnosť zistenia skutkových záverov nižších súdov, či nedostatočné zistenie skutkového stavu veci možno uviesť len to, že v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. dôvodom dovolania nemôže byť samo osebe nesprávne skutkové zistenie. Dovolanie totiž nie je „ďalším“ odvolaním ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p.) a hmotnoprávných (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) väd. Preto sa dovolaním nemožno úspešne domáhať ako revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa, tak ani prieskumom nimi vykonaného dokazovania.

Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery je oprávnený dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd, ktorý za tým účelom môže vykonávať dokazovanie (§ 213 O.s.p.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou, v ktorej by mohol preskúmať akékoľvek rozhodnutie súdu druhého stupňa. Preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení a to ani v súvislosti s právnym posúdením veci nemôže dovolací súd už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože – na rozdiel od súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu – nemá možnosť podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní tieto dôkazy sám vykonávať, ako je zrejmé z obmedzeného rozsahu dokazovania v dovolacom konaní podľa § 243a ods. 2, in fine O.s.p. (arg. „dokazovanie však nevykonáva“).

Keďže v danom prípade dovolanie proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu ako neprípustné podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa tak nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti tak, ako to okrem iného namietal žalobca v podanom dovolaní.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému ako aj vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však žalovanému ako aj

vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, keďže preukázateľné trovy im v dovolacom konaní nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2007

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: